

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

تاثیرات داروهای جدید ضد افسردگی بر روی فیزیولوژی

سلول های بنیادی مزانشیمی

عنوان انگلیسی مقاله :

Effects of novel antidepressant drugs on mesenchymal stem cell physiology

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

5. Conclusion

In conclusion, these results demonstrate that a non-toxic concentration of duloxetine or fluoxetine have time-dependent effects on mesenchymal stem cells. In particular, they influence proliferation and stemness properties of non-committed ADSCs in short term, indeed, after 21 days of daily drug-treatments both cell proliferation and mesenchymal stromal cell markers expression are equal to the control condition. The treatment with fluoxetine do not lead to morphological alterations during adipogenic or osteogenic commitment while the one with duloxetine seems to decrease lipid accumulation and to increase mineral deposition.

Nevertheless, both drug treatments influence the gene expression timing of adipogenic genes in committed cells. Instead, in osteogenic commitment, duloxetine determines an anticipation of early and late osteogenic markers gene expression, and fluoxetine causes a significant increase in osteogenic genes expression.

۵. نتیجه گیری

به طور کلی، این نتایج نشان دادند که غلظت غیر سمی دولکستین یا فلوکستین دارای تأثیرات وابسته به زمان بر روی سلول های بنیادی مزانشیمی بودند. بویژه اینکه آنها بر روی ویژگیهای بنیادی و تکثیر ADSC های غیر چایز یافته در کوتاه مدت دارای تأثیر بودند و در واقع بعد از 21 روز مواجه روزانه، تکثیر سلول و مارکرهای سلول استرومای مزانشیمی برابر با شرایط کنترل بوده است. مواجه با فلوکستین منجر به تغییرات مورفوولوژیکی در طی چایز اوستئوژنیک یا آدیپوژنیک نگردید در حالیکه مواجهه با دولکستین احتمالاً منجر به کاهش انباشت چربی و افزایش رسوب معدنی میگردد.

با این حال هر دو مواجهه دارویی بر روی زمان بندی بیان ژن مربوط به ژنهای آدیپوژنیک در سلول های چایز یافته تأثیر می گذارد. در عوض، در چایز آستئوژنیک، دولکستین تعیین کننده بیان ژن مارکرهای اوستئوژنیک اولیه و انتهایی می باشد و فلوکستین منجر به افزایش معنی دار در بیان ژنهای اوستئوژنیک می گردد.

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.